

passere, idet det har holdt sig forvisset om, at den vilde være bleven bevilget, naar Bevilling dertil var bleven søgt.

Under Nr. 22 er der gjort Indstilling angaaende en Overskridelse af Contoen F. c.; „uforudsæelige og ubestemte Udgifter“. Som de høitærede Herrer ville see, ere disse 15,000 Rb. den Overskridelse, der udkommer, selv naar man tager Alt, hvad der var bevilget paa Conto F. c., til Indtægt for og anvender det i det andet, og for det første Aar kun holder sig til Extrabevillingen. I det Hele taget er denne Conto F. c. af Krigsministeriet bleven benyttet som en Supplementsconto til samtlige de andre Conti, saaledes at man, naar en Udgift ikke har kunnet afholdes med dens hele Beløb af de ordinaire Conti, har taget en Deel af den Conto, hvortil Udgiften egentlig hørte, og en Deel af Contoen F. c. for uforsæelige og ubestemte Udgifter, en Anvendelse af denne Conto, som neppe kan billiges. Der er i den af Statsrevisorerne afgivne Betænkning, Side 218 og 20, givet en Fremstilling af samtlige de Udgifter, der ere afholdte af denne Conto, og det vil vist ikke være undgaaet Nogen, som har gennemlæst denne Fremstilling, at Contoen er bleven angreben ikke lidet mere, end man kan billige. Smidlertid har Udvalget dog troet at maatte indstille Overskridelsen af den til at faae at passere, da man ikke kan nægte, at Forretningerne under Krigsministeriet i hin Tid vare saa complicerede, at man, idet man tabte Overblikket over dem, i mange Tilfælde maatte recurrere til den paaagjældende Conto, i hvilken man, naar man havde haft et bedre Overblik over Forretningerne, strax havde kunnet gaae til den rette Conto. — Under Indstillingspunktet Nr. 23 er der omhandlet en særegen Post paa Conto F. c., idet der nemlig er blevet anvendt et Beløb af 27,000 Rb., hvoraf 19,000 Rb. af denne Conto til to Dvælsesleire, den ene paa 900 Mand ved Ermelund, den anden paa 1300 Mand ved Raunstrup. Udvalget har indstillet denne Udgift til at faae at passere, fordi det jo ved den Behandling, som Forslaget til Loven om Hærens Ordning har gennemgaaet her i Thinget i afgjorte Aar, har viist sig, at man erkjendte det for hensigtsmæssigt,

at Hæren holdtes i Dvælle ved saadanne Leire. Naar Krigsministeren paa eget Ansvar har taget en saadan Bestemmelse, saa synes den altsaa efter den af Rigsdagen senere tagne Beslutning i Hærløven at have været velbegrunder.

Vi komme derefter til Statsregnskabs § 13: Marineministeriet. Jeg skal med Hensyn til Realiteten af samme kun bemærke, at Marineministeriet jo ikke ved Regnskabsaflæggelsen for Aarene 1864—66 har været istand til at tage Hensyn til de Udsættelser, der ere blevne gjorte ved Regnskabet for 1862—64, og det er en velbegrunder Præcis, at der, naar et Ministerium ikke har haft Leilighed til at kunne forandre sin Regnskabsføring, fordi det saaeent er kommet i Besiddelse af de Indvendinger, der ere blevne gjorte imod dets ældre Regnskabsføring, at det ikke har kunnet tage disse Udsættelser til Følge i det nye Regnskab, ikke paany gjøres nogen Indstilling i saa Henseende, men gives vedkommende Ministerium Tid til at rette de paaflagede Feil, og at der altsaa ikke gjøres nogen videre Indstilling derom, førend det har viist sig, om disse Feil blive rettede eller vedblive at henstaae urettede. — Med Hensyn til den formelle Side af Spørgsmaalet om § 13 har Udvalget derimod ikke troet at kunne afholde sig fra at gjøre en Bemærkning. Der er i Statsrevisionens Betænkning ved § 13 tilføjet en Anmærkning af de 3 af Statsrevisorerne, som gaaer ud paa, at Statsrevisionens Fleertal ved dette Afsnit maa udtale, at det fjerde Medlems Forværelse efter Afgivelsen af den ham tilfaldne Deel af Betænkningen har hindret Fleertallet i saavel i Henseende til Anlægget i Behandlingen af Marineministeriets Regnskab som angaaende Enkelthederne, at gjøre afvigende Ansuelser gjældende, saaledes som det vilde have været muligt i fuldtallige Møder. De herhen hørende Bestemmelser i Instruxen for Statsrevisorerne findes i dens § 4, hvor det hedder: „Arbejdet fordeles imellem Statsrevisorerne efter fælles Overenskomst. Oplysning om Fordelingen meddeles i Betænkningen,“ og i dens § 6, hvor det siges: „Udkastene sættes af Formanden i Circulation. . . .“ Efter endt Circulation diskuteres Udkastene i